7de JAARGANG | CURACAO DEN 30n AUGUSTUS 1890. | N° 348

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI. N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Corant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0.50 cada regel mas fl. 0,07½.

UIT HET NOORDEN.

De politieke wereld richt tegenwoordig de blikken naar het Noorden, van waar, wel niet, zooals ten tijde van Voltaire, het licht komt, maar toch menigeen meer dan een schemering ziet opdagen.

Het is onder de journalisten een gewoonte geworden, om bij elk uitstapje, dat een gekroond hoofd zich veroorlooft, de ongeloofelijkste berichten de wereld in te zenden.

De heeren zijn zeker van meening, dat een vorst zich niet als een gewoon sterveling bewegen kan zonder buitengewone bijbedoelingen. Wilhelm II heeft mooi herhalen, dat hij slechts reist om te leeren, de journalisten schudden ongeloovig het hoofd en meenen beter op de hoogte te zijn. Bij iedere reis in den vreemde, bij zijn bezoek aan Petersburg, aan Weenen, aan Rome, aan Constantinopel, meende men de trilling te voelen die door Europa ging en zijn aanschijn veranderen zou. Maar Europa werd niet geschokt en veranderde niet. En bij zijn laatste reis naar Scandinavië, wiens schoonheid ieder zoo onwederstaanbaar trekt, heeft de pers de geheimste bedoelingen van den vorst begrepen, zijn diepste gedachten gelezen. Die reis zou niets minder ten doel hebben — zooals reeds vroeger medegedeeld is — dan een toetreden te bewerken tot het *Drievoudig Verbond*. De *Nord* heeft de valschheid van dat bericht reeds aangetoond. Dit was wellicht niet eens noodzakelijk geweest. Hoe toch zal een volk zoo spoedig zijn onafhankelijkheid prijs geven, om zich op goed geluk af in de armen van een toekomst te werpen, die weinig goeds voorspelt?

Nog een ander belang doet de aandacht vestigen op het Noorden: de arbeid, nl., de voortgang en de plannen van het socialisme. De *Temps* gelooft zelf dat binnenkort een nieuw element den politieken toestand van Denemarken omver zal werpen. Sinds jaren heerscht daar een conflict tusschen het Ministerie en de Kamer. De socialisten hebben nu besloten, met uitzicht op de herfstverkiezingen, door het geheele land een flinke propaganda te maken voor hun partij.

De hoofden in den lande beginnen het gewicht dezer pogingen te gevoelen en op haar waarde te schatten. Reeds gaf de minister van Justitie, de heer Nelleman, den 5 Juni op het feest der Constitutie, te kennen, dat het conflict tusschen Kabinet en Folkething welhaast van minder belang zou zijn in den strijd voor de belangen van Denemarken. En het voornaamste blad der deensche socialisten sprak eveneens bij het aftreden van graaf Holstein-Ledrerborg, het hoofd der liberale partij, die een verzoening met het ministerie zocht te bewerken. "Zóó— schreef het blad — beteekent de politiek niets: de nederlaag van het parlementarisme is onvermijdelijk, als de Kamer voortgaat zich onverschillig te toonen voor de geldelijke belangen der arbeiders." En het is zeker dat de feiten het socialistisch orgaan, in schijn althans, gelijk geven.

De deensche-kamer gelijkt op een steekspel binnen gesloten muren gespeeld: daar is geen ware politiek daar geen afdoening van zaken.

De socialisten meenen hun slag te moeten slaan en het uur daarvoor aangebroken. Op het einde van Juni ll. hebben zij te Copenhagen een vergadering belegd en heeft de partij zijn troepen gemonsterd en zijn krijgsplan opgemaakt. Daar waren 71 afgevaardigden tegenwoordig, die ongeveer 30000 leden der partij vertegenwoordigden. Om, met het oog op de verkiezingen, de grootst mogelijke propaganda te maken, hebben zij het land in zes distrikten verdeeld, in ieder waarvan een comité van vijf leden de beweging zal leiden. De partij moet zich op alle manieren in nauwe betrekking stellen met de landbouwers, en kleine grondeigenaars en aanstonds daarna de kwestie der landerij-verdeeling voor de Regeering brengen.

De eischen, die zij daarbij stellen, zijn niet gering. Het laatste doel, dat zij wenschen te bereiken is een gemeenschappelijk landerijbezit. Daarom moeten de groote grondbezittingen en de particuliere eigendommen verdwijnen. De Staat moet die op welke wijs ook aankoopen, ze daarna onder de landbouwers verdeelen en hun de middelen verschaffen, die voor een gezonde exploitatie noodzakelijk zijn.

Reeds heeft de socialistenpartij bij de keuze voor de Folkething in Januari ll. haar candidaat de overwinning doen behalen en andere provinciale verkiezingen hebben haar langzamerhand een sterke minderheid verzekerd. Zeker zullen, met het oog op de samenstelling van het kiezerscorps, de najaarsverkiezingen voor den Landsthing (Eerste Kamer) niet zoo gunstig voor hen uitvallen. Dit neemt evenwel niet weg, dat de beweging haar beteekenis heeft en de hoofden der partij besloten schijnen het plan met kracht door te zetten.

Deze houding der Socialisten voorspelt weinig goeds voor Denemarken, evenmin als voor geheel Europa. Terwijl de zuidelijke volken verteerd worden door revolutionnair en rationalistisch liberalisme, vallen de protestantsche Staten in handen van het Socialisme. Dit is wel een eigenaardig teeken in den strijd der ideeën, die over geheel de wereld gevoerd wordt: de protestantsche landen schijnen lichter de prooi te worden van den „vierden stand." Vanwaar dit verschijnsel? Waarom wint het socialisme meer en meer veld in die landen, waar de katholieke Kerk haar macht niet meer uitoefenen kan?

Het antwoord op deze vraag zal voor den kapitalist evenzeer als voor den philosoof of den staatsman van hoog belang wezen.

HET UITSTAPJE VAN DEN PAUS.

„De Paus, gevolgd door twee nobelgarden en een tweede rijtuig, reed kort geleden door de eerste poort van het Vaticaan de Via Fondamenta in, waar zich Zwitsers van de pauselijke lijfwacht bevinden, en keerde door een andere, aan den kant der Museumstraat gelegen poort in het Vaticaan terug. De italiaansche schildwacht voor het Muntgebouw presenteerde bij het voorbijrijden des Pausen het geweer. Voorbijgangers betuigden hun eerbied door neder te knielen".

Ziedaar (*schrijft De Tijd*) de sensatie-makende tijding, welke onlangs door *Wolff*'s Telegraaf-Agentschap, op gezag der *Agenzia Stefani*, over Duitschland verspreid werd. *Germania* en andere katholieke bladen namen het nieuws niet op: ook de *Kreuzzeitung* vertrouwde de zaak niet recht, en meende, dat nadere ophelderingen dienden afgewacht te worden en dat men vooral, al had werkelijk de Paus voor het eerst sinds 1870 het Vaticaan verlaten, niet al te optimistische verwachtingen, betreffende een verzoening tusschen Paus en Koning, aan die omstandigheid moest vastknoopen, aangezien niets aangaande een mogelijke toenadering bekend was en integendeel Crispi juist in den laatsten tijd bijzonder grof tegen de „clericalen" is opgetreden.

Dat was in elk geval een zeer verstandigde reserve. Ook de conservative *Reichsbote* meende in het nieuwtje slechts een *uit kwaadwilligheid voortkomend* bericht te moeten zien, daar anders.... de „fictie" der pauselijke gevangenschap zou komen te vervallen (!).— En inderdaad bevatte de berlijnsche *Post* gisterenavond reeds een telegram uit Rome, meldende dat de *Voce della Verità* het bericht, als zou de Paus bij zijn wandelrit van Dinsdag-voormiddag *italiaansch grondgebied* betreden hebben, uitdrukkelijk loochent. Het bedoelde terrein is door *Pius IX* en zijn geheele Hof *herhaaldelijk* betreden.

Zóó werd dus de leugen reeds denzelfden dag achterhaald. Maar intusschen was de van anti-katholiek fanatisme levende *National Ztg.* reeds zoo vrij geweest, het haar dierbare

---

FEUILLETON.

E manoe invisible.

UN CUENTA DI TEMPOE DI GUERRA DI NAPOLEÓN NA SPANJA.

Riba un hermosa nochi di luna di Agosto, un diez dos soldá tabata riba un dje caminanan di Catalufia. Aunké bisti coe uniforme francés, color oscuro di nan cara tabata doena sin embargo testimonio di nan origen mas meridional, i nan lenga tabata doena di conocé, koe nan ta pertenecé na un dje regimientonan italiano na servicio di Napoleón. Solo a kima nan cara, nan armanan tabata lombra manera spiel, nan pasoe firme i regular; bo por a mira koe nan tabata conocé nan servicio perfectamente, i sin embargo nan tabata falta algo dje aire militar i dje presencia cabaljeresca koe semper a caracterizá tropa imperial francés. Mas lihé nan tabata parcé bandidonan bon disciplinà i no soldá, i com tal también nan a haci nan mes conoci na Spanja, camina Italianonan tabata tantoe temé pa motiboe di nan crueldad i ladronía.

E sergeant na cabez dje soldanan tabata un homber coe un presencia ordinaria, coe un cara repugnante. Aunké Italiano di nacementoe, él a pasa mayor parti di su vida na Paris, i el tabata cómplice den toer e crimen i horrornan dje revolución. Su amigonan sá conta, koe den tempoe di terrorismo, él a yega di sirbi pa verdugo, i koe tres dia despues él a toema dienst cerca un regimientoe. Caba el a bai sirbi den un curpa italiano, i como él no tabata nada cobarde, bien lihé el a bira sergeant, ma su genio bruto i su mala reputación di promer ayá a kitéle te awor di bira officier. Poco stimá cerca officiernan, Pisani tabata pretoe di wowo dje soldanan koe bao di su man do tabata permiti nan mes toer clase di exceso, pasobra generalmente él tabata sirbi nan di ehemplo di crueldad i robo.

Pisani su destacamentoe a ricibi orden di bai busca un Spanjó koe a yega di cai prisioneroe i koe nan a obligá di sirbi den e curpa italiano, ma koe a desertá tan prontoe él a haya un ocasión bon i favorable. Nan tabatin sospecha koe e desertor tabata scondé cerca un di su roemán homber, bibá aji banda; E sergeant i su soldanan mester a bai busca e sjimarón, i como e encargo ayí tabata alehá nan basta fó di cuartel francés i tabata prometé nan un ocasión liber pa por horta, p'esai nan a aceptá e comisión coe corazón habri.

— "Nos no por ta muchoe leeuw mas di cas dje Lanz," Pisani dici coe e kojá, camná un banda di djéle. "Na e de laatste pueblecito nan a bisa nos, koe nos tin di camna ainda un mijl, i pa poco ya nos a camná tres. ¡Esta largoe mijlnan ta na e tera maldita aki!

Papiando asina a bini un biramentoe den camina koe te aki tabata toer planta coe paloe; nan a sigi awor riba un tera yanoe coe toer senjal di fertilidad i labranza. Coenucoenan cargá coe paloe haltoe di maisji tabata sobresalí riba verdura mas oscura di paloenan di olyfi i riba e color más clá dje nan di wijndruifi, adorná coe nan deliciosa fruta koe ya a coeminsa bira medio rosá den solo. Na manoe drechi bo tabatin un extensa yanura, i na manoe robes otro non tan grandi, pasobra na distancia di un mijl él tabata rondoná di un cadena di cerritoe toer planta na su subimentoe coe paloe criojo. Pisani i su hendenan a poné cabez pa e cerritoenan, abandonando camina grandi, i nan a drentá un vereda banda banda cerá coe paloe di fruta.

Despues di un marcha di diez minuut, e soldánan camná entre e paloenan, a sali riba un espacio yanoe, i na su tin nan a mira, pegá contra un cerritoe, un casita di coenucoe coe un presencia di limpieza i elegancia manera rara bes ta conocí cerca agricultornan spanjó. Murayanan dje casita tabata traha di klinker di un color oscuro, su dak di bara cubrí coe yerba i adorná coe beljisima koe tabata coeri rama den ventananan. Na un banda pegá coe e castabatin un jardín, na e otro banda un coeral di bestia, di oenda gritoe di vaca i di cabaí tabata sali. Aparición repentina dje soldanan na un distancia di menos di cien pasoe, a produci gran di alarma den hendenan dje cas. Un homber, sintá riba un banki di paloe un poco alceuw ayi fó, a boela lamanta, él a coeri drenta aden, ma él a bolbé sali unbé, i volviendo na e lugar camina él tabata sintá, su cara a toemá un aspecto di indiferencia; un instante despues dos muhé a sacá cabez na ventana, ma nan a desaparecé mes lihé, mientras e tres jioenan homber chikitoe, kimá di solo, a bai busca caminda di scondé tras dje banki di nan tata, i yen di ansia nan a keda ta mira e soldanan. Sergeant Pisani no a larga

sensatie-nieuwtje verder op te sieren, uit te breiden en voor hatelijke beschouwingen in toepassing te brengen. Haar romeinsche correspondent had haar daarbij een handje geholpen. Deze ijverige man —die tevens „gedachtenlezer" schijnt te wezen— wist haar te melden dat de groote gebeurtenis van den dag in alle romeinsche kringen levendig besproken werd, en dat men in het Vaticaan zelf hoogst verbaasd stond over 's Pausen geheel onverwacht besluit om de „legende" zijner „gewaande" gevangenschap op te geven. Mgr. Angeli, die met den Paus in hetzelfde rijtuig zat, zoo verhaalt de gedachtenlezer verder, kon zijn ooren nauwelijks gelooven, toen hij Leo XIII pletseling den koetsier het bevel hoorde geven door de *Portone della Fondamenta* te rijden en door den *Cancello dei Musei* [het hek dat de kunstverzameling van het Vaticaan afsluit] terug te keeren. „Hoe is het mogelijk!" riep Mgr. Angeli ['t Is alsof de correspondent als palfrenier achterop heeft gezeten], „wij zullen dan den Italiaanschen grond moeten aanraken!" — „O," antwoordde de Paus: „als het turksch grondgebied ware, dan zou het erger zijn" (!)

Wat heerlijk nieuws voor de *Nat.-Ztg.* en wat wist zij er partij van te trekken om aanstonds te betoogen dat de Paus, „de hem door Jesuïeten en intransigenten opgelegde gevangenschap moede, aan die mythe een einde had gemaakt", en hoe het saluut van den italiaanschen schildwacht den eerbied bevestigt, „dien volgens de Waarborgenwet aan den Paus door de openbare macht bewezen wordt", enz. enz.

Ijdel gesnap. Alsof niet de heele wereld wist, dat het *officieele* Italië vurig wenscht den Paus door Rome te zien wandelen, alsof er niets gebeurd ware, om dan te kunnen zeggen dat de inbezitneming van Rome door den H. Stoel feitelijk erkend was. En alsof niet ieder tevens wist dat ditzelfde officieele Italië den Paus in schotschriften en spotplaten, openlijk in de winkelkasten geëtaleerd, dagelijks ongestraft laat hoonen. En alsof ooit vergeten kon worden, hoe het officieele Italië óf machteloos óf onwillig was om zelfs het *lijk* van den vorigen Paus tegen het gepeupel te beschermen!

De geheele zaak komt hierop neder. De Paus had, op het plein der Belvedere van het Vaticaan, in het atelier van den beeldhouwer Aureli het pleister-model van een beeld van den H. Thomas van Aquine bezichtigd, 'twelk, in marmer gehouwen, een plaats zal krijgen in de vaticaansche bibliotheek. Het is een geschenk van de seminariën en katholieke instellingen bij gelegenheid van 's Pausen gouden Priesterfeest. De H. Vader had zich bij het bestudeeren van het model wat lang opgehouden en liet daarom bij het terugrijden den korteren weg nemen, dien ook Pius IX dikwijls gevolgd heeft. Ziedaar alles! Maar juist de groote ophef, dien de liberale pers van dit eenvoudig feit maakt, bewijst ten duidelijkste, hoe gaarne men den Paus het Vaticaan zou zien verlaten, om hem, door het betreden van den wederrechtelijk bezetten grond, de berooving van den H. Stoel, als ware het, te doen bekrachtigen.

— Met betrekking tot hetzelfde feit bericht de *Moniteur de Rome* dat dezer dagen een paar ingenieurs van regeeringswege opmetingen wilden doen op den onlangs door den Paus genomen weg, die de tuinen van het Vaticaan met die der Belvedère verbindt. Zij gaven voor, rapport te moeten uitbrengen betreffende wenschelijke verbeteringen. Terwijl zij bezig waren, kwam een architect van de pauselijke paleizen, de heer Manucci, hun verzoeken heen te gaan omdat de Paus zelf wel zou zorgen, dat de weg hersteld werd, aangezien deze een deel van het Vaticaan uitmaakt. De ingenieurs verwijderden zich toen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Koninklijk besluit van 8 Juli jl. is aan den Heer H. C. Henriquez alhier, vergunning verleend tot het aannemen der benoeming van Ridder der Orde van Mauritius en Lazarus, hem door den Koning van *Italië* geschonken.

——

Bij gouvernements-beschikking dd. 27 dezer is de Heer H. J. T. Boomgaart benoemd tot IJker alhier.

——

Met ingang van 1^e^. September e. k. Bij gouvernements-beschikking dd. 28 dezer is de Heer W. Ferguson als geëmploijeerde geplaatst op het postkantoor alhier.

——

Bij gouvernements-beschikking dd. 28 dezer is de Heer J. H. Perret Gentil eervol ontheven van het toezicht bij het op- en uitslaan van dranken.

——

Bij gouvernements beschikking dd. 28 dezer zijn geplaatst:

a. de Heer W. A. C. Willemsen-klerk, op het Postkantoor: en

b. de Heer H. Status Muller, geëmploijeerde op dat kantoor, naar de Administratie van Financiën.

——

Aanstaanden Zondag, 31 Augustus, den tienden verjaardag van H. K. H. het beminde Prinsesje Wilhelmina der Nederlanden, wordt ter harer eere door den HEG: Heer Gouverneur een *soirée dansante* gegeven, waarop tal van ambtenaren, officieren en particulieren zijn uitgenoodigd.

——

Met de nieuwe sleepboot, die bij de opening en sluiting van de Koningin-Emma-brug dienst moet doen, is door den Heer L. B. Smith en eenige deskundigen een proeftocht gedaan, welke alle hoop geeft, dat het vaartuig aan zijn doel zal beantwoorden.

——

Jongstleden Zondagavond werd de nieuwe muziektent vóór het gouvernementsgebouw ingewijd.

De nette illuminatie van het ge bouwtje voldeed buitengewoon en niet minder de muziekuitvoering, waarmede de heer C. Ulder zijn gevestigden roem als kapelmeester handhaafde, zoodat de talrijke wandelaars uiterst voldaan huiswaarts keerden.

NEDERLAND.

— De regeeringen van Frankrijk en Nederland, het eens geworden zijnde over de afbakening der grens in Guyana, gaan thans hare verschillende documenten te St. Petersburg, bij den Czaar, die als scheidsrechter optreedt, inleveren.

— Te Batavia schijnen op het oogenblik vele gevallen voor te komen van grasvergiftiging. Zoo verneemt men, dat de hr. B. op Tanahabang op één dag daaraan 4 paarden verloor, en de hr. Mc. N. een prachtig span Sidneyers, en dat van de hr. H. het paard plotseling dood voor het rijtuig viel.

— De Parijsche correspondent van *l' Indép. Belge* meldt, dat de prijs van fr. 10,000, uitgeloofd door den hr. Cernuschi voor het beste antwoord op de door hem uitgeschreven prijsvraag over het bimetallisme, toegekend is aan den oud-minister van buitenlandsche zaken jhr. mr. C. Rochussen te 's Hage.

BUITENLAND.

Italie. - Uit Rome wordt gemeld, dat de Fransche regeering het Vaticaan ontheven heeft van de betaling der succesie-rechten voor het legaat, door de markiezin de Plessis-Bellière, aan de nunciatuur van Parijs vermaakt. Dit legaat bestaat uit een paleis op de place de la Concorde, waar de nunciatuur voortaan haar intrek zal nemen. Z. H. Leo XIII heeft president Carnot en de Fransche regeering voor deze welwillendheid zijn dank betuigd.

— De gemeenteraad van Rome heeft besloten, op den colle Pincio ook het borstbeeld te plaatsen van kardinaal Mezzofanti, den beroemden „taalreus." Van hem zegt men dat hij twee en zeventig talen sprak, zoowel Oostersche als Europeesche; zelfs Chineesch en Japansch. Hij werd in 1774 geboren en stierf in 1849.

Duitschland. — Keizerin Frederik houdt zich ijverig bezig met het samenstellen der levensbeschrijving van haren overleden echtgenoot. Zij stelt zich ten doel, voor de nakomelingschap de gedachtenis aan Frederik levendig te houden, door te doen uitkomen van hoeveel beteekenis hij was als keizer, als soldaat, als beschermer van de wetenschap en nuttige instellingen. Tot de doorluchtige personen, welke met haar samenwerken, behooren de groothertogin van Baden, de professoren Ernst Curtius en Schellbach, alsmede de veldmaarschalken Von Moltke en Blumenthal.

— Men zegt dat Keizer Wilhelm, die thans alleen als Koning van Pruisen ridderorden kan verleenen, een Orde zal instellen in zijn hoedanigheid van Keizer van Duitschland. De nieuwe decoratie zou zijn een gothisch kruis met de beeldtenis van Keizer Wilhelm I.

— Het, door het *Frankf. J.* onlangs openbaar gemaakte onderhoud, dat zijn redacteur Julius Rittershaus gehad heeft met Bismarck, schijnt nog een zonderlingen nasleep te hebben. De Berlijnsche *Post*, wie in dat weergegeven onderhoud geducht de les gelezen werd, beschuldigde Rittershaus van vervalsching van Bismarck's uitdrukkingen. Rittershaus, hierop in toorn ontstoken, verklaarde toen, dat hij ter verdediging zijner eer, ook als journalist, de *Post* gerechtelijk zal vervolgen. Nu antwoordde de *Post*, dat haar dit veel genoegen zal doen, en dat zij dadelijk eene tegen-aanklacht zal instellen wegens de haar aangedane beleediging in het *Frankf. J.* De *Nat. Z.*, hierover verschrikt, bezweert thans de beide partijen van haar proces af te zien, daar die processen der Duitsche journalistiek nog meer nadeel zouden toebrengen, dan zij reeds geleden is. Andere bladen verheugen zich daarentegen reeds in de mogelijkheid, dat Bismarck als getuige in die beleedigings-processen voor het gerecht zal moeten verschijnen.

— Het is ongelukkig, — maar Bismarck kan maar niet zwijgen, en steeds onwaardiger wordt de wijze, waarop hij de aandacht tracht te trekken. In een der jongste Nrs. van de *Hamb. Nachrichten* komt weer een zg. geïnspireerd artikel voor, dat de gewezen kanselier er niet aan denkt, in den staatdienst terug te keeren en ook geen persoonlijke politiek wil drijven. Maar dus wordt onomwonden voor 's mans zwakheid uitgekomen- maar de gewezen kanselier voelt er behoefte aan, zich te uiten en moet zich wel met dagbladschrijvers onderhouden, waar de staatslieden, die aan het roer zijn, hem links laten liggen en geen prijs op het vernemen van zijn gevoelen schijnen te stellen. Na deze dwaze en ijdele uitlating van Bismarck, zullen ze wel niet harder naar Friedrichsruhe gaan loopen.

— De *Moniteur de Rome*, over Bismarck's bittere klachten sprekende, zegt, dat er iets bijzonder melancholieks in ligt, de „gevallen grootheid" van Friedrichsruhe, die blijkbaar door den hartstocht van het heerschen, door den wellust van de macht, als door een verteerenden gloed beheerscht wordt, te hooren woeden en klagen. De hartstochtelijke uitbarstingen van een Napoleon I zijn niets bij de razernij van dezen titan: de klachten van een Guizot, de berusting van een Karel V, de melancholie van een Napoleon III, van een Chambord, een Metternich: 't is

---

di observá e consternación koe nan yegaela a causá. Riba su senjal, e koprá coe dos homber a pasa pa tras dje cas; dos otro a para cerca e coeral di bestia, un otro como centinela dilanti e ventana koe ta cai den jardín, mientras e sobranan a keda para pa delanti,

—"¿Ta bo ta Estevan Lanz?" Pisani, mirando e boer stijf den su cara, a puntréle coe un tono brutal.

E Spanjó a sacudi cabez bisa si.

— "Bo roemán Pedro a desertá, i nos ta sigur koe él ta scondé den e cas aki."

— "No ta verdad, señor," Lanz a respondé; "ya ta hopi siman koe mi no a tende nada di dj'éle."

—"¡ Mentira!" e Italiano a grita coe un voz amenazadora. "Maské él no ta aki, lo bo no por larga di sabi na oenda él ta. Mi no ta para pa tin muchoe conversación coe bo, ma mi ta bai ristrá cas, i si mi no hayéle, lo mi sabi modi di haci bo declara na oenda él ta. Aki Paoli i Giovanni, keda cerca e prisionero, i si él intenta di coeri bai, larga él sinti com dusji boso bala sâ drenta curpa di hende."

I coe e palabranan ayi na boca, él a drenta e cas, acompanjá dje soldánan sobrá.

Un raticoe despues gritoe dje muhenan a jená e cas. E Spanjó su frenta a plooi, él tabata come djente. El a keda ta mira su cas, caba él a tirá un vista riba e bayonetnan di su dos warda, manera un hende koe tin idea di cometé un acto di desesperación.

Na e momento ayi dos muhé hoben i hermosa a sali coeri toer sustá i persiguí pa diferente dje soldanan. Na principio nan intención tabata di bai busca protección cerca Lanz, ma mirando su mes situación, nan a keda para sin sabi kiko haci.

—"¡ Coeri bai! ¡ Coeri bai! e Spanjó a grita nan." No inquieta boso pa mi."

—¡ Sí, boso por bien coeri bai! " Pisani dici coe gritoe di harimentoe. "Dj' aki un ora di tempoe boso por bolbe, i ya lo nos no ta aki mas, ma nos lo larga es un aki su morto pa boso dera."

I él a rancá un scopet, camná yega cerca Lanz i él a poné boca dje arma den e Spanjó su pechoe.

—"¡ Coeri bai! ¡ Coeri bai! i no inquieta boso pa mi," e boer a bolbe grita e dos muhenan.

Ma ya nan tardamentoe a bira fatal pa nan, bien lihé nan a bolbe caí den manoe dje soldanan.

—"Boso bini aki," Pisani a gritá." Nos tin mester dje muhenan ayi pa moestra nos camina. ¡ Pa awor larga nan coe paz, companjeronan!"

I di nobo e Italianonan a drenta e cas, acompanjá dje muhenan, i nan a obligá nan di habri toer camina i di larga nan mira toer hoeki dje cas. Nan a visitá de laatste pida cos, nan a hala toer meubel, nan a bolte i habri toer hooi, ma toer tabata en vano, ni di más minimo senjal dje desertor.

Na salimentoe fo di coesjina despues di toer buscamentoe por nada, Pisani a kita fo di un claboe na muraya un bosji di bela chikitoe trahá di un sorto di manteca di paloe, manera boernan spanjó sá usa pa pegá candela, i coe n' éle na manoe, él a camna yega cerca e prisionero.

—"¿ Bo a corda bo bon, él a puntréie "¿ Bo kier moestra nos na oen la bo roeman ta scondé?"

—"Mi no sá ta na oenda," e boer a respondéle coe rabia.

—"Bo sintir ta zwak; nos mester mira modi di freskéle un poco," e sergeant dici i él a keda ta mira e belanan na su manoe.

—"Mi no por bisa, lo ke mi no sabi," Lanz a contestá.

—"*Nous verrons* (lo nos mira)" Pisani dici.

Ja koe awor no a keda ni un hoeki sin ta bon ristrá, toer e soldanan a reuní rondó dje Spanjó pa su orea tende chanza di más grosera koe nan tabata haci coe su esposa i su roemán muhé. Nan a haya un barril di binja den e cas; nan tabata bebéle na discreción, di modi koe e soldanan tabata bai birando más i más na un estado, capaz di cometé toer clase di horror i atrocidad.

—"¡ Maréle!" e sergeant a grita, moestrandoe manoe riba Lanz.

E soldanan a boela cogé Lanz, ma él, defendiendo su mes valientemente, a rancá kita fo di nan i él a hincá manoe den su sacoe busca un cos. Nan a bolbé cai riba dj' éle. Atá un di nan a dal un gritoe i él a kita caí pechoe ariba, heridá mortalmente. Den un fregá di wowo sin embargo nan a desarmá Lanz i nan a trocé e cuchieuw saca fó di su manoe.

— "¡ Sacré....! (malditoe sea...)" Pisani a gritá, i caminando yega cerca e soldá koe a cai, él a puntréle." *Es-tu gravement blessé, Paoli?* ¿ E hincamentoe ta muchoe pisá?)"

Coe un movimiento di stijpi e soldá Paoli a bira un banda. Sanger tabata spruit fó di su herida. El tabata morto.

— "¡ Brigand! (bandidoe)." e sergeant, coe un voz manera un donder, a grita e boer koe nan a tira abao na suela ta soeta coe moketa den su cara "Lo bo pagá mi esai. Maréle duroe na e banki."

El ta continuá.

alles niets bij de bitterheid van Bismarck's knagend leed. Wat moet die man de macht lief gehad hebben, en wat verklaart die hartstocht toch vele zijner handelingen! En nooit heeft een volk zich met meer onverschilligheid afgewend van een groot man, die het gisteren nog vergoodde. Een Guizot, een Broglie, een Gladstone, enz. behielden allen, ook na hun val eene schare van getrouwen om zich heen: Bismarck alleen is van allen verlaten. Ridderlijkheid en edele verknochtheid heeft hij bij niemand gevonden: hij, die de menschen veracht heeft, wordt nu reeds bij zijn leven door de menschen veracht.

Frankrijk. — De voornaamste Duitsche bladen erkennen, dat, bij de wapenschouwing van het Parijsche garnizoen, gebleken is, dat het Fransche leger in de laatste jaren verbazende vorderingen heeft gemaakt. Zeer gunstig oordeelt b. v. de correspondent der *Nat. Z.* en met niet minder lof wordt de wapenschouwing besproken door luitenant von Huhn, die zich in Bulgarije een naam maakte, en die uit Parijs aan de *Köln. Z.* over de manoeuvres schreef.

— Het plan tot overbrugging van het Kanaal is nu in zooverre tot rijpheid gekomen, dat er zich eene maatschappij gevormd heeft, om in Engeland en Frankrijk de concessie voor dat grootsche werk te verkrijgen. Er is eene algemeene vergadering van aandeelhouders geweest. De plannen zijn reeds geteekend, boringen worden gedaan en de minister van openbare werken heeft eene commissie benoemd, om het plan te onderzoeken.

— In een der stedelijke ziekenhuizen te Parijs, waaruit de religieusen verdreven werden, heeft zich weder een geval voorgedaan, waarover geheel de hoofdstad met verontwaardiging spreekt. Een werkman liet zijne zieke vrouw, ter betere verpleging, naar het ziekenhuis vervoeren, en toen hij een paar dagen later naar haren toestand kwam informeeren, wist niemand hem in te lichten. Al de zalen doorgaande, overtuigde hij zich, dat zijne echtgenoote niet meer in het ziekenhuis was. Eindelijk bleek, dat zij, volgens de ambtelijke opgaven, geboekt had gestaan als onbekend, denzelfden dag was overleden, en dat haar stoffelijk overschot reeds in den lijkoven verbrand was.

— Valsche 20-frankstukken, welke zoo op de echte gelijken, dat de Bank van Frankrijk reeds voor frs. 80,000 er van innam, zijn er bij de vleet. Het eenig uiterlijk kenmerk is, dat er in plaats van „Vingt „francs" opstaat „Vingt farces" (twintig grappen).

— Op de spoorwegen in Noord-Frankrijk zijn snelheidsproeven genomen.

Een „bliksemtrein" samengesteld uit een locomotief van het niewste stelsel met 12 wagens, bereikte de bijna ongeloofflijke snelheid van 120 KM. per uur. De afstand van Rijssel naar Parijs, ongeveer 250 KM., werd in 2¼ uur afgelegd,

Belgie. — De Koningin van Engeland heeft baron Lambermont, minister van Staat en algemeen secretaris bij het ministerie van buitenlandsche zaken, het grootkruis der Bathorde verleend wegens de diensten, door hem bij de slavernij-conferentie bewezen. Deze onderscheiding wordt slechts zelden voor andere verdiensten dan voor krijgsverrichtingen aan niet - Engelschen verleend. Baron Lambermont diende in het Spaansche leger als officier in den Carlisten-oorlog van 1840. Te Madrid trok hij de aandacht van den Belgischen gezant graaf de Lalaing, en door diens bemiddelling keerde Lambermont naar zijn vaderland terug, waar hij geplaatst werd aan het ministerie voor buitenlandsche zaken: dit geschiedde in 1842. Allengs klom Lambermont, de zoon van een landbouwer, op tot minister van Staat en in 1863 werd hij door koning Leopold in den adelstand verheven.

— Naar het *Tijdschrift voor geneeskunde* mededeelt, hebben te Gent 24 studenten in de geneeskunde, die verbonden zijn aan het Ziekenhuis aldaar het werk gestaakt wegens onaangenaamheden met den directeur.

— Te Kamerijk heeft een rijsselsch student al spelende een gerstenaar ingeslikt en is drie dagen later, aan een langzame verstikking overleden. De aar schijnt in zijn keel te zijn blijven steken.

Engeland. — Het hoogerhuis heeft de wet aangenomen die aan West-Australië eene onafhankelijke constitutie schenkt.

— Zaterdag 19 Jul. was het in Londen „Hospitaal-zaterdag." 1000 dames hebben op verschillende punten in de stad van 9 tot 4 ure aan een tafeltje op de openbare straat giften ontvangen voor de gasthuizen in Londen. Dinsdag-avond zijn 50 bankiersklerken met het tellen der ontvangen muntstukjes bezig geweest, en het blijkt nu, dat in goud werd ontvangen 367 pd. st., in zilver 1365 pd. st., in koper 722 pd. st. en aan banknoten 15 pd. st. In het geheel 2450 pd. st, of 760 pd. st. meer dan verleden jaar: maar nu moeten nog verscheidene bussen uit de buitenbuurten worden geteld.

— Het te Londen vergaderde internationaal vredes-congres heeft o. a. besloten, een schrijven te richten tot al de gekroonde hoofden van Europa, betreffende het behoud van den vrede. Voorts werd eene resolutie aangenomen, waarin allen onderwijzers van geschiedenis op het hart wordt gedrukt, de aandacht der jeugd te vestigen op de ernstige nadeelen van den oorlog, en op het feit, dat oorlogen in den regel worden gevoerd, om zeer onvoldoende redenen.

— *The Times* meldt uit Durban, dat Sauer, vroeger staatsambtenaar te Johannesburg en de broeder van den minister van koophandel, eene sensatie-wekkende onthulling over den zwendel der Transvaalsche goudmijnen openbaar gemaakt heeft, waardoor verscheidene bekende personen in Engeland gecompromiteerd zijn. De *Goldfield News* heeft die onthulling opgenomen.

— Een monsterpetitie kwam dezer dagen bij het Lagerhuis in. De petitie betrof de nieuwe wet op de vergunning tot den verkoop van sterken drank en droeg de namen van 680,000 onderteekenaren. De lijst was negen mijlen lang. Het papier was gewikkeld om de velgen van drie groote raderen, voor die gelegenheid vervaardigd en verder om de as der wielen. De geheele machine werd het gebouw ingereden en in het parket nedergezet. De Kamerleden aan weerszijden klaagden dat zij de sprekers niet zien konden, want de hooge machine benam het gezicht. Ten slotte gingen de klachten over in een algemeen gelach, toen men den inhoud der petitie, die tegen het wetsontwerp was, vernam: het monsterverzoekschrift kwam juist een dag te laat: de wet was den vorigen dag aangenomen. Onder algemeene hilariteit reden de belanghebbenden hun parlementairen driewieler weer naar buiten.

Te Londen was een commissie gevormd om de ellende der werklieden van de hoofdstad te onderzoeken. De prins van Wallis is president, en dat onder de verdere leden, naast ministers en parlementsleden, ook de *Gran Cardinal* voorkomt, spreekt vanzelf. Bij het opmaken van de ranglijst rees echter de vraag, waar Kardinaal Manning zijn plaats moest vinden. De Prins van Wallis meende dat nu de protestantsche vooroordeelen zwichten, ook de aloude voorrang der kardinalen, evenals in andere landen, moest erkend worden, en dat dus Mgr. Manning onmiddelijk achter hem moest volgen, indien tenminste de minister-president Salisbury het goed vond. En deze vond het goed. En de Koningin onderteekende de ranglijst, zoodat de voorrang der Kardinalen boven de ministers en de leden van Hooger- en Lagerhuis nu ook in Engeland officieel hersteld is.

Turkije. — Djevad - pacha, de nieuwe gouverneur van Creta, heeft een iradé van den Sultan openbaar gemaakt, waarbij een extrajaar genade verleend wordt aan de boeren en andere schuldenaars der Regeering, welke met hunne betaling ten achteren zijn. Bij hetzelfde besluit wordt genade verleend aán alle Cretenzers, welke, voor welk misdrijf ook, tot hoogstens drie jaren gevangenisstraf veroordeeld waren. Men vermoedt dat de Porte door deze maatregelen de 600 opstandelingen wil trachten te winnen, welke zich in de Sphakiot - bergen schuil houden.

— De hr. Gersen, een ingenieur, en de heer Mejor, beiden in dienst van de Duitsch - Aziatische Spoorweg-maatschappij, zijn nabij hunne eigen woning te Adabazar, door roovers gevangen genomen en naar de bergen vervoerd. Als losprijs wordt 3000 Turksche pd. geëischt. Dit is het tweede geval van dezen aard dat in den tijd van twee maanden voorvalt.

De heer Mejor is 24 uur na zijne gevangenneming vrijgelaten, om 100 turksche pd. van het gevraagde losgeld te halen, en schikkingen te maken voor de betaling van het overige. Het geld werd hem door plaatselijke agenten der aannemers van den spoorweg verstrekt; doch toen hij op de plaats kwam, waar hij de roovers zou ontmoeten, vond hij, dat deze niet waren verschenen, waarschijnlijk uit schrik voor de Turksche soldaten, welke te vroeg waren afgezonden. Het gevolg was, dat de heer Gersen weer naar de bergen werd vervoerd.

Toen dergelijke rooverijen in Griekenland plaats hadden, maakte men de districten en dorpen verantwoordelijk, hetgeen het gewenschte gevolg had, want sedert dien tijd hebben er geen rooverijen meer plaats gehad.

Spanje. — Tegen twee te Barcelona verschijnende republikeinsche bladen, *La Cataloqua*, en *La Justicia*, is wegens politieke artikelen over de ministerieele crisis, die beleedigend waren voor de Koningin-regentes, eene gerechtelijke vervolging ingesteld.

— De Regeering zal eene kleine vloot van onderzeesche booten naar het door Peral uitgevonden type laten maken, die elk bemand kunnen worden met 22 á 50 koppen.

Zweden Noorwegen. — Een te Stokholm overleden zonderling, Fleischer genaamd, die als een behoeftig man leefde, maar een vermogen van een half millioen in komen en 20 huizen in Noorwegen bezat, heeft al zijn geld en goed aan de armen van zijne geboorte stad, Bergen, vermaakt. Zijne bloedverwanten betwisten nu de geldigheid van het testament. Zij trachten eene schikking te treffen en boden het gemeentebestuur van Bergen 100,000 kronen voor de armen, als het alle aanspraak op de nalatenschap wilde opgeven. Dit aanbod is echter afgewezen en de quaestie komt nu voor het gerecht.

Rusland. — De *Novosti* zegt, dat de voordurende en toenemende versterking der machtige coalitie, in Europa tegen Frankrijk en Rusland gevormd, vooral gevaarlijk wordt, omdat in Duitschland een Vorst regeert, welke jong, eerzuchtig en ondernemend is, en die in staat is, om zich plotseling te werpen in avonturen over welke zijn grootvader zich langen tijd zou hebben bedacht. Deze coalitie legt, volgens het Petersburger blad, aan Rusland en Frankrijk den plicht op, eene formeele alliantie te sluiten. In het bijzonder is Rusland verplicht, zich te verzetten tegen een alliantie der Balkan - staten en tegen het door Oostenrijk, onder oogluikende goedkeuring van Duitschland, gekoesterde plan, om zich van die staten meester te maken.

— Een nieuwe wet tegen den woeker is uitgevaardigd, waarin woeker strafbaar werd gesteld met verbanning naar Siberië, en alle leeningen, onder woekervoorwaarde gesloten, nietig worden verklaard.

— De verbanning naar Siberië zou afgeschaft zijn. Deze zal voortaan vervangen worden door opzending naar onbewoonde gedeelten van het keizerrijk in Europa, die op deze wijze zullen gekoloniseerd worden. De ministers van justitie en domeinen zijn reeds aan het onderhandelen over de keuze van geschikte terreinen voor dit doel. Men verwacht, dat op deze wijze binnen eenige jaren streken, zullen ontgonnen worden, die tot nu toe woest, eenzaam en onbewoond waren.

— De regeering heeft, op aandringen van den gouverneur van Wolhynië, bepaald dat voortaan in Polen geene R. C. kapellen of kruisen aan den openbaren weg meer opgericht mogen worden.

Zwitserland. — Bij de aankomst van mgr. Mermillod te Freiburg, was het geheele Episcopaat aanwezig. In de stad bevonden zich voor deze gelegenheid 30,000 vreemdelingen: 4000 personen namen deel aan den feestelijken optocht, die den Kardinaal buiten de poorten te gemoet trok. Kardinaal Mermillod, bedankende voor de eer, die Freiburg hem aandeed, sprak mede zijne tevredenheid uit over de ontvangst hem vanwege den bondsraad in Bern te beurt gevallen.

— Te Bazel heeft de gemeenteraad besloten tot het heffen van eene katten belasting. Men is reeds begonnen met het tellen der katten, die in den staat aanwezig zijn: maar nu reeds blijkt, dat het werk niet zoo gemakkelijk gaat, als men had verwacht. De raad vertrouwt echter, dat even goed toezicht kan geoefend worden op de katten als op de honden. De katten, die niet met een belastingpenning voorzien zijn, zullen worden opgevangen: maar aan dit werk zijn groote bezwaren verbonden.

— Het dorp Broc, in het Zwitsersche kanton Freiburg, is geheel door brand vernield. Vier personen kwamen in de vlammen om.

— Een bergbeklimmer uit Saksen, die den Similaun, een piek van 10,000 voet hoogte in de Oesthal Alpen, wilde beklimmen, is met zijn gids in een afgrond van 2000 voet diepte gevallen.

Oostenrijk. — De keizerin van Oostenrijk en haar dochter Valerie zijn te Weenen, toen de paarden op hol dreigden te gaan, uit het rijtuig gesprongen. Beiden bleven ongedeerd.

Beieren. — Treurige berichten komen uit Munchen over den toestand van den ongelukkigen krankzinnigen koning Otto.

Zijn maag werkt niet meer en slechts met de grootste moeite kan men hem een weinig melk doen gebruiken. Daar hij over een groote lichaamskracht beschikt, maar daarentegen geen greintje verstand meer heeft, hebben zijne dokters en omgeving ongeloofflijk veel moeite om hem te bewaken.

Hij beeldt zich in dat hij een leeuw is en tracht iedereen te bijten, die hem durft naderen. Zoo beet hij voor eenigen tijd een adjudant in het been, zoodat deze veertien dagen het bed moest houden. De eenige persoon, die hem kon naderen, was zijn broeder, wijlen koning Lodewijk II. Deze schoor hem ook den baard en knipte zijn haren. Baard en haren zijn nu buitengewoon lang geworden, en wee hem, die met schaar of scheermes naar hem toe zou durven komen. Tracht men geweld te gebruiken, dan raakt de ongelukkige koning geheel buiten zich zelven en vervalt in de hevigste aanvallen van woede.

Hij heeft één hartstocht: de sigaar, welke hij echter slechts half oprookt, maar vóór hij ze wegwerpt, tracht hij ze op het voorhoofd van den eerste den besten uit te dooven.

Vroeger kon men hem er nogal eens toe brengen, een rijtoertje te maken, maar ook dit heeft men moeten laten varen. Op zekeren keer wilde hij zijn paard streelen, maar het dier stiet hem met zijn kop, zoodat de koning uit zijn neus bloedde. Op het gezicht van het bloed kreeg Otto een aanval van woede en wilde niet het minste voedsel nemen.

Zijn aanvallen van woede nemen echter in den laatsten tijd af, en nu is de koning aan groote droefgeestigheid ter prooi. Zijne krachten nemen sterk af en men ziet een spoedig einde te gemoet.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 22 di Agosto.

Paris.—Courant inglés *Pall Mall Gazette* a publica lo ke emperador Wilhelm i márques di Salisbury a conbiní coe otro na palacio di Osborne.

Courantnan ta conseha Ministro di guerra di establecé campamento na puntonan di más importante di frontera di Bélgica.

New-York.—Mr. Blaine a manda instruccion terminante pa toer ministronan americano na Centro América pa nan impedí intervencion europea den asuntonan político di estadonan americano.

General Ezeta a manda un ultimatum pa general Bogran di Honduras. Guerra ta sperá den e dos nacionnan ayí.

Madrid.—Cólera ta aumenta na provincia di Valencia.

Na Jaen tabatin un lamantamentoe koe a causa herida na cuater polis i dos homber di pueblo.

Recibí dia 24 di Agosto.

Paris.—Matrimonio di un jioe muhé di mariscal Canrobert coe e oficial di barcoe di guerra, Fabre, tabata celebrá coe grandi manifestación di partido bonapartista.

Rumor ta coerí koe Papa lo salí fó di Roma, si él no logra haya su independencia.

New-York.—Nan ta bisa koe president Barrillas a abandoná capital di Guatemala.

Bruselas.—Pueblo ta pidi sufragio universal. Tin grandi agitación den stad.

Madrid.—Tabatin dos caso nobo di cólera na Madrid.

Habana.—*La Gaceta* ta publicá un aviso di gobernador general, bisando koe cónsul di Colombia a comunikélc koe hafnan di Colombia ta cerá pa toer barcoe koe bini di Spanja.

New-York.—Mr. Ribot a suplicá den e discurso koe él a haci den Cámara, pa nan no loebida koe Francia tin negocio coe mundoe hinter i koe p'esai tin di moderá e tendencianan proteccionista.

Jegada di Mr. Stanley ta sperá, lo él pasa París promer el bai Bélgica.

Londres.—Nan ta bisa koe lo tin un conferencia na Raatsveek entre emperador di Austria i Alemania, Von Caprivi i Waldersee lo ta huntoe.

Recibí dia 25 di Agosto.

New-York.—Nan ta bisa koe e aureonato Besançon i e astrónomo Hermete lo bai hací un viaha na Noordpool; fó di Spitsbergen nan lo bai den globo.

Madrid.—E comisión encargá pa doena informe riba e barcoe di bao di agua di Peral, a declará koe e problema ayí no ta resolvé ainda.

Habana.—E gobernador general nobo a yega ayera.

Paris.—Nan ta bisa koe Czar a encarga 500 mil skopet na Francia.

Courantnan ta ocupa nan di viahanan di emperador Wilhelm, bisando, koe su idea ta di forma alianza contra Francia.

Berlin.—Nobo ta circula koe pa fó di stad aki tin un caso di cólera.

Londres.—Sesionnan di Parlamento a para pa despues, te ora e tratadonan coe Francia i Alemania caba.

Madrid.—Cólera a plamá den toer provincianan di costa mediterránea, i él a coeminsa ta declará na Noord.

Recibí dia 27 di Agosto.

Paris.—Conseho di ministronan a reuní na Eliseo pa nan studiá e proposición hací pa Estados-Unidos pa mehorá condicionnan di importación di carni sá.

Madrid.—Tabatin un manifestación popular coe obheto di protestá contra e informe, doená pa e comisión técnica koe tabata encargá di examiná e barcoe di bao di agua di Peral.

Cólera ta aumentá considerablemente na Toledo.

Londres.—Emperador di Alemania a yega Berlín.

Recibí agera

Paris.—Según noticianan di Tanger, ta officiernan francés tabatin commando riba tropa di artiljeria di Sultán contra revolucionarionan.

Roma.—Pruebanan hací na Roma coe e polboe sin huma, a doena excelente resultado.

Londres.—Según nobonan di San Petersburgo, nan ta confirma koe, apesar di protestanan di pueblo, e decreto contra hudioenan na Rusia lo ta proclamá.

Madrid.—Di Marruecos nan ta participa koe e Moronan na vecindario di Melilla a recibí arma.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Kan men op den Eiffeltoren te Parijs als het ware tot in de wolken opstijgen, bij de komende tentoonstelling te Chicago, zullen de menschen even diep onder den grond kunnen afdalen als de Eiffeltoren hen naar boven kan opvoeren. Een ondernemend man in den staat Colorado wil een volmaakt mijnwerk laten zien, en daarom in den grond op het terrein eene geregelde aaneenschakeling van mijnschachten aanleggen, en verder aanschouwelijk maken hoe het water in de mijnen wordt aan en afgevoerd, enz. De ontwerper heet E. F. Bunen en is ingenieur der mijnen te Aspen; hij heeft aan de directie der tentoonstelling het volgende plan voorgesteld: „Op het terrein der tentoonstelling zal op eene diepte van 500 tot 1000 voet door den steenachtigen bodem een schacht worden geboord. De galerijen, dat is de schacht met al hare zijgangen, zullen van electrisch licht voorzien worden, en het delven van goud, zilver, koper, lood, steenkool, graniet, zandsteen, enz. zal worden aangetoond, terwijl in een afzonderlijk tentoonstellingslocaal eenige mineralen worden geëxposeerd. Eindelijk zullen er insgelijks alle werktuigen en machinerieën, behoorende bij het mijnwezen, b. v. smeltovens, enz. te zien zijn. De kosten van den aanleg moeten gedekt worden uit de opbrengst der steenproducten van den grond en der toegangskaarten." Het ontwerp is te Chicago met grooten bijval begroet en wordt door de groote mijnbezitters, ingenieurs van Chicago, gesteund, die allen hun best doen, om het plan te doen gelukken.

Ofschoon dit werk zeer kostbaar zal zijn, is het volstrekt niet onuitvoerbaar en zeker minder onderhevig aan groot risico dan het bouwen van een groot glazen-paleis op den bodem van het Michigan-meer, en den aanleg van een tunnel-spoorweg, die van den oever daarheen zou loopen. De mijnwerken op het terrein van de Tentoonstelling mogen nu verbazingwekkend zijn, zij zullen tevens aantrekkelijk wezen, omdat zij niet enkel bezienswaardig, maar ook leerrijk en nuttig mogen heeten.

Te New-York is eene aandeelen maatschappij met een kapitaal van 25 millioen dollars opgericht voor het stichten eener nieuwe stad. Men wil deze laten verrijzen op zeker punt in het Cumberlandgebergte in den Staat Tenessee, waar een centralisatiepunt noodig is ten behoeve der rijke mijnen en andere bergwerken, die daar bestaan en goeden waarborg beloven voor de rentabiliteit der onderneming. Terstond worden gebouwd een raadhuis, twee gerechtsgebouwen, zeven kerken, acht scholen, vijftig groote fabrieken, eenige honderden woonhuizen en electrische verlichting. Ook de noodige logementen, een bibliotheek, een centraalstation, een schouwburg en eene concertzaal mogen niet ontbreken. Deze "stad", die in dit jaar nog gereed moet komen, zal Middlesborough heeten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao